

som jeg skal pege paa. Han sagde, at ærede Medlemmer havde ikke havt eller vel ikke kunnet have de Kilder, som han havde havt, til at øse sit Kjendskab til Sagen af. Med Hensyn dertil vil jeg da sige, at der dog neppe vilde være nogen som helst Kilde for god til at bruge for at sætte Thingets Medlemmer i den bedste mulige Kundskab om et Spørgsmaal af den Natur, naar man vilde have Thinget til at gaa ind derpaa i den 12te Time; men desuagtet høre vi nu, at det ærede Medlem har visse maaste hemmelighedsfulde Kilder, som ikke engang Finantsudvalgets Medlemmer have nogen Anelse om eksistere, og som have bestemt ham til at træde op. Nu veed det ærede Medlem meget godt, at han har en næsten bedaaende Indflydelse paa adskillige Medlemmer. Han har navnlig havt det paa vore sædvanlige ærede Modstandere i Dag; men saaledes ligesom ved et Trylleord om en hemmelighedsfuld Kilde strax at omvende sig fra deres Overbevisning til hans, tror jeg dog neppe, han faar sine specielle Bemærkninger her i Thinget til, hvormeget de end ellers gjerne lytte til ham. Man vilde derimod hellere have Sagen behandlet paa saadan Maade, at der gaves Leilighed til, at de Kilder, hvoraf det ærede Medlem har øst sin Bisdom, ogsaa bleve aabnede for Andres Dine, for at de muligen kunde lade sig operberise om, at han har Ret, saaledes at vi Alle i Sob kunde følge den meget ærede Minister som Fører i dette Spørgsmaal; men Nævnelsen af en Trylleformel blot tror jeg ikke vil bevirke, at Thinget gaar bort fra sin sædvanlige Fremgangsmaade. Et andet Spørgsmaal, som ligeledes tydede paa hemmelighedsfulde Ting, dreiede sig om en vis Kontrakt, der skulde være affluttet; men derom veed Finantsudvalget heller Intet. Det ærede Medlem derimod har faaet det at vide, for at benytte det ved denne Leilighed; men det forekommer mig dog, at det kunde være ønskeligt at faae at vide, om den ærede Minister har bundet sig ved en Kontrakt saaledes, at han har bundet sin og Regjeringens Værdi til at faae denne Sag fremmet, og hvilke Betingelser, der maatte kunne være i denne Kontrakt. Muligen kunde Kundskab derom øde sin Indflydelse paa Thingets Holdning; men da det ærede Things Delegerede ikke kjende Noget til disse Spørgsmaal, kunne vi dog ikke paa Grund af Forhold, vi ikke kjende, anbefale at gaa en Vej, som vi netop paa Grund af vor Mangel paa Kundskab ikke kunde gaa. Ganske vist havde det ærede Medlem en Følelse af Bigtigheden af, hvad jeg her siger, idet han udtalte sig om en mulig, anden Fremgangsmaade ved Behandlingen af denne Sag, det vil altsaa sige, at han havde en Følelse af, at Spørgsmaalet ikke saaledes laa modent for til Afgjørelse, at man — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — enten turde eller endogsaa burde vente, at Thingets Flertal her skulde følge Regjeringen i dette Dieblif. Læger jeg ikke meget fejl, laa deri en

Antydning af, at Regjeringen, hellere end at lade sit Forslag afstemme og formentlig forfaste, altsaa hellere end at udsætte sig for denne misere, burde lade sit Forslag omdanne, anderledes oplyse og anderledes behandle, for at man muligen da kunde se paa Sagen. Lægger jeg dette i det ærede Medlems Udtalelse — og det forekommer mig naturligt at forklare den paa den Maade —, da skal jeg ikke sige Noget som helst om, hvorvidt den høie Regjering vil følge denne Fremgangsmaade eller ikke; thi det beror jo paa Regjeringens eget Ansvar. Men saa længe Spørgsmaalet ligger for som i dette Dieblif, fastholder jeg med største No min Ubefaling til Thinget, at forfaste Forslaget. Hvorledes dette kan komme til at foreligge senere enten i denne eller i næste Samling, har jeg jo ingen Anelse om nu, da jeg ikke staar med det fornødne Kjendskab til Spørgsmaalet og derfor umuligt kan sige, hvorledes jeg vilde være situeret overfor det, naar jeg havde den fornødne Kundskab. Det skal jeg altsaa hverken sige Noget til eller fra om; men derimod kan jeg særdeles godt forstaa det ærede Medlem for Rjødenshavns Amts 5te Valgfreds, naar han sagde, at, hvis Regjeringen foretrak at lade sit Forslag i denne Session lide sin Skjæbne, og det da, saaledes som det ærede Medlem har spaaet, led Døden, saa vilde det ærede Medlem dermed anse Sagen som tabt for denne Samling og kunde ikke yderligere være med til at behandle den. Det forstaaer jeg særdeles godt, thi der er dog ved Siden af de saglige Hensyn, hvor meget de end kunne ligge ærede Medlemmer paa Sinde, ogsaa konstitutionelle Hensyn at tage, og de ville dog formentlig veie en Del. Jeg skal blot med Hensyn til den af det ærede Medlem antydede og ogsaa anbefalede Fremgangsmaade sige, at det er en Selvejlsøge — det er min Overbevisning —, at saaledes betragter ogsaa Thinget dette Spørgsmaal, at Thinget ikke, hvis Spørgsmaalet under en anden Form kom til at foreligge til Afgjørelse, vilde stykke at tage den under Overbetelse, medmindre Afgjørelsen skulde foregaa nu; thi saa betragter ogsaa jeg det som særdigt. Det er min Overbevisning, at Thinget anser dette Spørgsmaal for at være af saadan Betydning, at det, naar Afgjørelsen nu blev udsat, ikke vilde stykke dels som Thing og dels gennem Uvvalg at undersøge Spørgsmaalet paa det omhyggeligste, hvis der er Tid dertil i denne Samling. Saameget tror jeg tør udtale om Thingets Stemning, men isvrigt skal jeg ikke nærmere komme ind derpaa. Det ærede Medlem fra Hilsted Amts 2den Valgfreds (Sagb) var idag umaaelig gram i Gu. Han forstod os ikke: Thinget var ham en Gaade og Forhandlingen var ham en Gaade —, Grunden er mulig den, at han er sig selv en Gaade. Han er nemlig, som jeg har ytret tidligere, anlagt saaledes, at han saa mageløs hurtigt er færdig. Enhver Sag tager han fra en Side; denne Side er den, der punkteres af Regje-